

(א) [לעיל ק"א:]; (ב) מולין ק"א; ק"ב; ק"ג; ק"ד; (א) מולין ק"א; (ד) רש"י מ"ח; (ה) לעיל כ"ה.

הגהות הבר"ח

(א) גמ' ולא פליגי: (ב) שם שם נמשך נותן לכהן: (א) שם מהו דמייהו: מתנות כהונה אינן נגזרות: (ד) שם כלל הוכר הגבגב דמי: (ה) רש"י ד"ה כ"ד פסא וכו' קאמר הס"ד ואח"כ מ"ה ולא עשו בו תקנת השוק וכו' ענגב לא עשו לו: (ו) תוס' ד"ה והלכתא וכו' אמוראי (אממר וכו' השוק) ח"מ וכו' ס"א א"ן וכו':

גליון הש"ס

גמ' והא רב הונא תלמידיה דרב. עין שנת קנת מ"ה צ"ה דף מ ע"א סנהדרין ק"ד ע"ב:

הגהות הגר"א

[א] רש"י ד"ה לא כו' דנימא כו'. י"ב אצל המכרים כתב דל"ל לל (וענגרייהו"ס שני" ס"ק ז'):

רבינו חננאל

איתמר גב ומכר ואחר כך הוכר הגבגב, רבא אמר הדין עם הגבגב. ר' יוחנן אמר הדין עם ... דאמר גזל ולא נתיאשו הבעלים ובה אחר ואכלו רצה מהו גובה רצה מהו גובה, וכו'... וכו'... וההרהר למרא דהתקנת השוק ... והילכתא בכלהו עשו תקנת השוק בין מכר בין מישכן, ואפילו מישכן שוה מאה ... במאתים, דשקיל לוקח וזוהי מבעל הבית, ובעל הבית מפיך מן הגבגב. בר מגבגב ופרע בחובו, גבגב ... ופרע בחיובו, שלא עשו בו תקנת השוק, אלא נותן לן בעל הדין, וכו'... אלא נותן לן בעל הבית מלוקח, והלוקח מפיך מן הגבגב, ומגבגב מפורסם לא עשו בו תקנת השוק. הן בןשואן לבישואתא הוה מפורסם לבישואתא לא הוה מפורסם. ... אגיד ליה גלימא בגיורו, פירוש מכור לו בר' זיוי קמאי ... דהוה מסיק ביה, והוה ליה גבגב ופרע בחובו, ולא עשו בו תקנת השוק והורא גביה למרה בלא דמי. והלוקח ... נרשא גבגב ספריה וזבניה לפפונאה כ"פ זוזי, אול פפונאה זבניה לבר מחוזא ... ר מחוזא ק"כ זוזי ושקיל ספריה, והדר מריה ... כה. איתמר גב ומכר ואחר כך הוכר הגבגב רב משמיה דר' יוחנן אמר הדין עם הראשון ר' יוחנן משמיה דר' ינאי אמר הדין עם השני וכו'. רב משום רבי חייא אמר הדין עם הראשון דינא דלוקח

הגזול ומאכיל

פרק עשירי בבא קמא

קטו.

**עין משפט
נר מצוה**

לא לריך לנאדורי כולי האי. [א] דנימא ספר פלוני ופלוני: הדין עם הראשון. דינו של צע"ה ומציעתו על הגבגב היא ואין הלוקח בעל דינו ואם בא לגבותו הימנו יתן דמים ואע"ג שהוכר הגבגב לא אמרינן יחזיר לוקח הכלים צנחם ופרעו מן הגבגב: הדין עם השני. דינו של בעל הבית עם הלוקח הוא ויזילא הימנו כליו צנחם: לפני יאוש. לקחו מן הגבגב לפני יאוש: דרכ הסדא. גזל ולא נתיאשו הבעלים ובה אחר ואכלו רצה מהו גובה כו' כריש פירקין [ק"א:]; והאי נמי אע"ג דיהיב דמי לגבגב לגבי האי מיהא גזלן הוא ומיהו היכא דלא הוכר הגבגב עבוד ליה רבנן תקנת השוק ליעול מה שנתן אצל היכא שהוכר הגבגב עליו להחזיר אחריו: לפני יאוש דמי. דכהן לא מייאש מיניהו: ופליגי. כלומר ואומר רב הדין עם הראשון: מסנות. קיצה: נוסף. הלוקח קיצה לכהן דמסתמא מתנות לא זבין ליה: לא שנו. לקח הימנו במשקל נותנן לכהן דמשמע דהלוקח ע"כ נותנן לכהן והוא יתבע דמים מן המוכר: אלא ששקל. הוא לעצמו: הדין עם הטבח. דינו של כהן וערעורו על הטבח הוא. רב לטעמיה דלמחר הדין עם הראשון דטבח כנגד ראשון ולוקח הוה שני וקאמר הדין עם הטבח אלמא רב לית ליה דרב חסדא: אינן נגזלים. דלמימא קנייה לידהו דמכא גזיה קאתו ליה וכל היכא דליתנהו אימא דכהן לניהו ואפילו שקל לו הטבח יגבה הכהן נמי מן הלוקח קמ"ל: פליגי כלפני יאוש וכדרכ חסדא. דרב לית ליה דרב חסדא: רב זבין אמר. היכא דלא אייאוש בעלים דכ"ע אית להו דרב חסדא והדין עם השני והכא כגון שנתיאשו כו': לא שנו. דקני גמרי ואפילו

דדמי לא מהדר לו: רב פפא אמר. לעולם יגבה כלפני יאוש פליגי ומרייהו אית להו דרב חסדא ובגלימא דגביה כ"ע לא פליגי דהדרא למרה מיד צנחם ואין הלוקח יכול לעכבה על מעותיו וכדרכ חסדא והדין עם הראשון דלמחר רב לא זבין הבעל הבית קאמר אלא שדינו של לוקח שגבגב עשו לו תקנה שישלם לו בעל הבית מעותיו: ורבי יוחנן סבר עשו פקניה. ונהי דלית לן דרב חסדא ולא מני לוקח למימר לבעל הבית לאו בעל דכריש דידי את מיהו לאחר שישלם הגביה יתבע מעותיו מבעל הבית. וחי קשיא מי"מ דמי שקל מה לי משום תקנה מה לי משום טענת לאו בעל דכריש דידי את נפקא מינה היכא דגזל ובה אחר ואכל כלל דמים דלמרינן כדרכ חסדא ואם השני נוח לו מן הראשון גובה הימנו: שרי עבידת. התר משכונן כלומר פדה משכונן שצידו: חוב. מלוה: הקף. לחומי: לאו אדעתא. דהאי גביה יצמנה ליה זוזי דמקמי הכי ארפת ליה: משכנתא שוה צוה. אין דרך לעשות כן להלוות על המשכון כל שוה הלכך לאו אדעתא דהאי משכנתא ארפתיה אלא הימנו הימניה: רב ששם

אמר לא עשו. ואפילו ליעול ממה דכי אפילו ליעול ממוצין דמיים יקריס: בר מגבגב ופרע בחובו וצניקופו. דלא יהיב זוזי אהאי חפץ: הלכתיא אלו שם מקומן נקראו: מתני' אין

שהלוהו לגבגב [...] אילו האחרוני' פרע בחוב הראשון פירע' גמורה וכבר אין כאן תקי' השוק וחייב אבימי להחזיר הגלימ' לבעליו ואילו זוזי האחרוני' חוב חרש ומלוה חרשה היא, ודין אבימי עם הגבגב על שתי הלוואות הללו והחזיר הגלימא לבעליה, והכריע רבא לדברי רב כהן וכן הלכה כרב כהן. וגי' דהא דאתא אבימי בר נאוי לקמ' דרבינא חתניה לא ליתין אלא להלמך בו או שמו קבלוהו עליהן. אמר רבא גבגב מפורסם לא עשו בו תקנת השוק. פרי"ח זצ"ל והילכתא בכלהו עשו בו תקנת השוק, בין מכר בין משכונן. אפילו משכונן מאה במאתים דשקיל לוקח זוזי מבעל הבית ובעל הבית מוציא מגבגב, בר מגבגב ופרע בחובו גבגב ופרע בחיובו שלא עשו בו תקנת השוק אלא נוטלם בעל הבית מן הלוקח והלוקח מפיך מן הגבגב. והלוקח מגבגב מפורסם לא עשו בו תקנת השוק

אמר לא עשו. ואפילו ליעול ממה דכי היכי דמאה ימירין מתנה היא ממה דשויה נמי מתנה הווי: וכא אמר עשו פקניה. אפילו ליעול ממה דמאיס דלורחיה למוצין דמיים יקריס: בר מגבגב ופרע בחובו וצניקופו. דלא יהיב זוזי אהאי חפץ: הלכתיא אלו שם מקומן נקראו: מתני' אין

לא צריך לאהדורי עליה כולי האי ודלמא איצטרך ליה זוזי וזבין אמר רב אשי הרי יצא לו שם גביה בעיר: איתמר גבגב ומכר ואח"כ הוכר הגבגב רב משמיה דרבי חייא אמר הדין עם הראשון ר' יוחנן משמיה דרבי ינאי אמר הדין עם השני אמר רב יוסף (א) לא פליגי כאן לפני יאוש עם השני כאן לאחר יאוש הדין עם הראשון (ב) ותרייהו אית להו דרב חסדא א"ל אביי ולא פליגי הא מתנות כהונה כלפני יאוש דמי ופליגי דתנן (א) אמר לו מכור לי מעיה של פרה והיו בהן מתנות נותנן לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים לקח הימנו במשקל נותנן לכהן ומנכה לו מן הדמים (ב) ואמר רב לא שנו אלא ששקל לעצמו אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח אימא אף דין עם הטבח מהו דתימא (א) אין מתנות כהונה נגזלות קמ"ל ולאביי דאמר פליגי במאי פליגי בדבר חסדא רב זבין אמר כגון שנתיאשו הבעלים ביד לוקח ולא נתיאשו ביד גבגב ובהא פליגי מר סבר יאוש ואח"כ שינוי רשות קני שינוי רשות ואח"כ יאוש לא קני ומ"מ - לא שנוא רב פפא אמר בגלימא דכ"ע לא פליגי דהדר למריה והכא בעשו בו תקנת השוק קמיפלגי רב משמיה דר' חייא אמר הדין עם הראשון דינא דלוקח דלישקול זוזי מגבגב ולא עשו בו תקנת השוק ור' יוחנן משום דר' ינאי אמר הדין עם השני דינא דלוקח דלישקול מבעל הבית ועשו בו תקנת השוק וכבר רב לא עשו בו תקנת השוק (א) והא רב הונא תלמידיה דרב הוה וחנן בישא גבגב גלימא וזבניה אתא לקמיה דרב הונא א"ל לההוא גברא זיל שרי עבידת שאני חנן בישא כיון דליכא לאישתלומי מיניה כלא הוכר (ב) דמי אמר רבא יאם גבגב מפורסם הוא לא עשו בו תקנת השוק והא חנן בישא דמפורסם הוה ועשו בו תקנת השוק נהי דמפורסם לבישואתא לגבינותא לא מפורסם איתמר (ג) גבגב ופרע בחובו גבגב ופרע בהיקפו לא עשו בו תקנת השוק דאמרי לא אדעתא דהנהו יהיבת ליה מידי משכנתא שוי מאתן כמאה עשו בו תקנת השוק שוה בשוה אמר לא עשו בו תקנת השוק מר זוטרא אמר עשו בו תקנת השוק (ד) והלכתא עשו בו תקנת השוק (ה) זבינא שוה בשוה עשו בו תקנת השוק רבא אמר עשו בו תקנת השוק ויהלכתא בכלהו עשו בו תקנת השוק לבר מגבגב ופרע בחובו גבגב ופרע בהיקפו: אבימי בר נאוי חמוה דרבינא הוה מסיק בההוא גברא ארבעה זוזי גבגב גלימא אתיא גיהליה אוזפיה ארבעה זוזי אחרוני לסוף הוכר הגבגב אתא לקמיה דרבינא אמר קמאי גבגב ופרע בחובו ולא בעי למיתב ליה ולא מידי הנך ארבעה זוזי אחרוני שקול זוזך והדר גלימי מתקיף לה רב כהן ודלמא גלימא בהני זוזי קמאי יהבה גיהליה גבגב ופרע בחובו גבגב ופרע בהיקפו וארבעה זוזי בתראי הימוני הימניה כי היכי דהימניה מעיקרא איגלגל מילתא מטא לקמיה דרבי אבהו אמר יהלכתא כרב כהן נרשאה גבגב ספרא זבניה לפפונאה בתמנן זוזי אול פפונאה זבניה לבר מחוזאה כמאה ועשרין זוזי לסוף הוכר הגבגב אמר אביי לזייל מרי דספרא ויהב ליה לבר מחוזא תמנן זוזי ושקיל ספריה ואזיל בר מחוזאה ושקיל ארבעין מפפונאה מתקיף לה רבא אהשתא לוקח מגבגב עשו בו תקנת השוק לוקח מלוקח מיבעיא אלא אמר רבא לזייל מריה דספרא ויהיב ליה לבר מחוזאה מאה ועשרין זוזי ושקיל ספריה ולזייל מרי דספרא ולישקול ארבעין מפפונאה ותמנן מנרשאה: מתני' אלו שם מקומן נקראו: מתני' אין

אמר ליה אביי הרי מתנות כהונה כלפני יאוש דמי ופליגי. דמשמע ליה לכאזי הדין עם הטבח דוקא וה"ל הדין עם הראשון מכלאן קשה על פי הקונטרס דפרק הורעו (מולין דף קל"ד). ואין להאריך בזה: והלכתא כבולדוהו עשו בו תקנת השוק. כ"ל דלא קאי אלא אהני דפליגי בזה אמוראי (א) אמרינן ומר זוטרא [רבא ורב ששת] דלמנו לפסוק כמ"ד עשו בו תקנת השוק כלל אמילתא דרבא דגבגב מפורסם ללא פליג עליה שום אמורא לא קאי: הרי

אמר לו. לטבח, מכור לי מעיה של פרה. בני מעיה של פרה זו, והיו בהן מתנות. הקבה נותן. לוקח זה לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים. אן המוכר מנכה לו לוקח מן הדמים, שהמנות שם, זה לא מנך לו הקבה (וחז"ל ק"א). ואין הטבח מנכה לו כלום שלם מכר לו את המנות מסתמא (שם ק"א). לקח הימנו במשקל. הליעול כל כן וזקל לו הקבה (שם ק"א). דהשתא דלא זבין ליה (שם ק"א). נותנן לכהן. ונתנו לכהן, שרי הגזל אלו וזכ"ל להשיב (שם ק"א). ומנכה (שם ק"א). ונתנה על זוזי שמינו לו דבר שאינו שלו (שם משנתמהו זכו הכהנים ממתנותיהו והדין על הטבח (שם ק"א). שנו. היכא דלקח הימנו ממשקל, דקמי עתא לוקח לכהן והוא חזר ומנע וזבנה דמי מן הטבח, אלא דמי מן הטבח, ששקל לוקח לעצמו. ששקל לוקח לעצמו, דקני דטבח לא ננע כהן אלו בעל דכריש על כהן, לשיכך זה הלוקח עומן והוא שואל לו הדמים שעל הטבח היה מוטל ליתן (שם ק"א). אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח. הדין של כהן ומחלוקתו ומציעתו אף על הטבח הוא והטבח חזר עליהן אם יש ענין נותן לכהן (שם). והציל את הדבש לתוכו. מפני שהגבגב דמי יקריס (לעיל כ"ב).

אמר לו. לטבח, מכור לי מעיה של פרה. בני מעיה של פרה זו, והיו בהן מתנות. הקבה נותן. לוקח זה לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים. אן המוכר מנכה לו לוקח מן הדמים, שהמנות שם, זה לא מנך לו הקבה (וחז"ל ק"א). ואין הטבח מנכה לו כלום שלם מכר לו את המנות מסתמא (שם ק"א). לקח הימנו במשקל. הליעול כל כן וזקל לו הקבה (שם ק"א). דהשתא דלא זבין ליה (שם ק"א). נותנן לכהן. ונתנו לכהן, שרי הגזל אלו וזכ"ל להשיב (שם ק"א). ומנכה (שם ק"א). ונתנה על זוזי שמינו לו דבר שאינו שלו (שם משנתמהו זכו הכהנים ממתנותיהו והדין על הטבח (שם ק"א). שנו. היכא דלקח הימנו ממשקל, דקמי עתא לוקח לכהן והוא חזר ומנע וזבנה דמי מן הטבח, אלא דמי מן הטבח, ששקל לוקח לעצמו. ששקל לוקח לעצמו, דקני דטבח לא ננע כהן אלו בעל דכריש על כהן, לשיכך זה הלוקח עומן והוא שואל לו הדמים שעל הטבח היה מוטל ליתן (שם ק"א). אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח. הדין של כהן ומחלוקתו ומציעתו אף על הטבח הוא והטבח חזר עליהן אם יש ענין נותן לכהן (שם). והציל את הדבש לתוכו. מפני שהגבגב דמי יקריס (לעיל כ"ב).

אמר לו. לטבח, מכור לי מעיה של פרה. בני מעיה של פרה זו, והיו בהן מתנות. הקבה נותן. לוקח זה לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים. אן המוכר מנכה לו לוקח מן הדמים, שהמנות שם, זה לא מנך לו הקבה (וחז"ל ק"א). ואין הטבח מנכה לו כלום שלם מכר לו את המנות מסתמא (שם ק"א). לקח הימנו במשקל. הליעול כל כן וזקל לו הקבה (שם ק"א). דהשתא דלא זבין ליה (שם ק"א). נותנן לכהן. ונתנו לכהן, שרי הגזל אלו וזכ"ל להשיב (שם ק"א). ומנכה (שם ק"א). ונתנה על זוזי שמינו לו דבר שאינו שלו (שם משנתמהו זכו הכהנים ממתנותיהו והדין על הטבח (שם ק"א). שנו. היכא דלקח הימנו ממשקל, דקמי עתא לוקח לכהן והוא חזר ומנע וזבנה דמי מן הטבח, אלא דמי מן הטבח, ששקל לוקח לעצמו. ששקל לוקח לעצמו, דקני דטבח לא ננע כהן אלו בעל דכריש על כהן, לשיכך זה הלוקח עומן והוא שואל לו הדמים שעל הטבח היה מוטל ליתן (שם ק"א). אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח. הדין של כהן ומחלוקתו ומציעתו אף על הטבח הוא והטבח חזר עליהן אם יש ענין נותן לכהן (שם). והציל את הדבש לתוכו. מפני שהגבגב דמי יקריס (לעיל כ"ב).

אמר לו. לטבח, מכור לי מעיה של פרה. בני מעיה של פרה זו, והיו בהן מתנות. הקבה נותן. לוקח זה לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים. אן המוכר מנכה לו לוקח מן הדמים, שהמנות שם, זה לא מנך לו הקבה (וחז"ל ק"א). ואין הטבח מנכה לו כלום שלם מכר לו את המנות מסתמא (שם ק"א). לקח הימנו במשקל. הליעול כל כן וזקל לו הקבה (שם ק"א). דהשתא דלא זבין ליה (שם ק"א). נותנן לכהן. ונתנו לכהן, שרי הגזל אלו וזכ"ל להשיב (שם ק"א). ומנכה (שם ק"א). ונתנה על זוזי שמינו לו דבר שאינו שלו (שם משנתמהו זכו הכהנים ממתנותיהו והדין על הטבח (שם ק"א). שנו. היכא דלקח הימנו ממשקל, דקמי עתא לוקח לכהן והוא חזר ומנע וזבנה דמי מן הטבח, אלא דמי מן הטבח, ששקל לוקח לעצמו. ששקל לוקח לעצמו, דקני דטבח לא ננע כהן אלו בעל דכריש על כהן, לשיכך זה הלוקח עומן והוא שואל לו הדמים שעל הטבח היה מוטל ליתן (שם ק"א). אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח. הדין של כהן ומחלוקתו ומציעתו אף על הטבח הוא והטבח חזר עליהן אם יש ענין נותן לכהן (שם). והציל את הדבש לתוכו. מפני שהגבגב דמי יקריס (לעיל כ"ב).

אמר לו. לטבח, מכור לי מעיה של פרה. בני מעיה של פרה זו, והיו בהן מתנות. הקבה נותן. לוקח זה לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים. אן המוכר מנכה לו לוקח מן הדמים, שהמנות שם, זה לא מנך לו הקבה (וחז"ל ק"א). ואין הטבח מנכה לו כלום שלם מכר לו את המנות מסתמא (שם ק"א). לקח הימנו במשקל. הליעול כל כן וזקל לו הקבה (שם ק"א). דהשתא דלא זבין ליה (שם ק"א). נותנן לכהן. ונתנו לכהן, שרי הגזל אלו וזכ"ל להשיב (שם ק"א). ומנכה (שם ק"א). ונתנה על זוזי שמינו לו דבר שאינו שלו (שם משנתמהו זכו הכהנים ממתנותיהו והדין על הטבח (שם ק"א). שנו. היכא דלקח הימנו ממשקל, דקמי עתא לוקח לכהן והוא חזר ומנע וזבנה דמי מן הטבח, אלא דמי מן הטבח, ששקל לוקח לעצמו. ששקל לוקח לעצמו, דקני דטבח לא ננע כהן אלו בעל דכריש על כהן, לשיכך זה הלוקח עומן והוא שואל לו הדמים שעל הטבח היה מוטל ליתן (שם ק"א). אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח. הדין של כהן ומחלוקתו ומציעתו אף על הטבח הוא והטבח חזר עליהן אם יש ענין נותן לכהן (שם). והציל את הדבש לתוכו. מפני שהגבגב דמי יקריס (לעיל כ"ב).

אמר לו. לטבח, מכור לי מעיה של פרה. בני מעיה של פרה זו, והיו בהן מתנות. הקבה נותן. לוקח זה לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים. אן המוכר מנכה לו לוקח מן הדמים, שהמנות שם, זה לא מנך לו הקבה (וחז"ל ק"א). ואין הטבח מנכה לו כלום שלם מכר לו את המנות מסתמא (שם ק"א). לקח הימנו במשקל. הליעול כל כן וזקל לו הקבה (שם ק"א). דהשתא דלא זבין ליה (שם ק"א). נותנן לכהן. ונתנו לכהן, שרי הגזל אלו וזכ"ל להשיב (שם ק"א). ומנכה (שם ק"א). ונתנה על זוזי שמינו לו דבר שאינו שלו (שם משנתמהו זכו הכהנים ממתנותיהו והדין על הטבח (שם ק"א). שנו. היכא דלקח הימנו ממשקל, דקמי עתא לוקח לכהן והוא חזר ומנע וזבנה דמי מן הטבח, אלא דמי מן הטבח, ששקל לוקח לעצמו. ששקל לוקח לעצמו, דקני דטבח לא ננע כהן אלו בעל דכריש על כהן, לשיכך זה הלוקח עומן והוא שואל לו הדמים שעל הטבח היה מוטל ליתן (שם ק"א). אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח. הדין של כהן ומחלוקתו ומציעתו אף על הטבח הוא והטבח חזר עליהן אם יש ענין נותן לכהן (שם). והציל את הדבש לתוכו. מפני שהגבגב דמי יקריס (לעיל כ"ב).

אמר לו. לטבח, מכור לי מעיה של פרה. בני מעיה של פרה זו, והיו בהן מתנות. הקבה נותן. לוקח זה לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים. אן המוכר מנכה לו לוקח מן הדמים, שהמנות שם, זה לא מנך לו הקבה (וחז"ל ק"א). ואין הטבח מנכה לו כלום שלם מכר לו את המנות מסתמא (שם ק"א). לקח הימנו במשקל. הליעול כל כן וזקל לו הקבה (שם ק"א). דהשתא דלא זבין ליה (שם ק"א). נותנן לכהן. ונתנו לכהן, שרי הגזל אלו וזכ"ל להשיב (שם ק"א). ומנכה (שם ק"א). ונתנה על זוזי שמינו לו דבר שאינו שלו (שם משנתמהו זכו הכהנים ממתנותיהו והדין על הטבח (שם ק"א). שנו. היכא דלקח הימנו ממשקל, דקמי עתא לוקח לכהן והוא חזר ומנע וזבנה דמי מן הטבח, אלא דמי מן הטבח, ששקל לוקח לעצמו. ששקל לוקח לעצמו, דקני דטבח לא ננע כהן אלו בעל דכריש על כהן, לשיכך זה הלוקח עומן והוא שואל לו הדמים שעל הטבח היה מוטל ליתן (שם ק"א). אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח. הדין של כהן ומחלוקתו ומציעתו אף על הטבח הוא והטבח חזר עליהן אם יש ענין נותן לכהן (שם). והציל את הדבש לתוכו. מפני שהגבגב דמי יקריס (לעיל כ"ב).

אמר לו. לטבח, מכור לי מעיה של פרה. בני מעיה של פרה זו, והיו בהן מתנות. הקבה נותן. לוקח זה לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים. אן המוכר מנכה לו לוקח מן הדמים, שהמנות שם, זה לא מנך לו הקבה (וחז"ל ק"א). ואין הטבח מנכה לו כלום שלם מכר לו את המנות מסתמא (שם ק"א). לקח הימנו במשקל. הליעול כל כן וזקל לו הקבה (שם ק"א). דהשתא דלא זבין ליה (שם ק"א). נותנן לכהן. ונתנו לכהן, שרי הגזל אלו וזכ"ל להשיב (שם ק"א). ומנכה (שם ק"א). ונתנה על זוזי שמינו לו דבר שאינו שלו (שם משנתמהו זכו הכהנים ממתנותיהו והדין על הטבח (שם ק"א). שנו. היכא דלקח הימנו ממשקל, דקמי עתא לוקח לכהן והוא חזר ומנע וזבנה דמי מן הטבח, אלא דמי מן הטבח, ששקל לוקח לעצמו. ששקל לוקח לעצמו, דקני דטבח לא ננע כהן אלו בעל דכריש על כהן, לשיכך זה הלוקח עומן והוא שואל לו הדמים שעל הטבח היה מוטל ליתן (שם ק"א). אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח. הדין של כהן ומחלוקתו ומציעתו אף על הטבח הוא והטבח חזר עליהן אם יש ענין נותן לכהן (שם). והציל את הדבש לתוכו. מפני שהגבגב דמי יקריס (לעיל כ"ב).

אמר לו. לטבח, מכור לי מעיה של פרה. בני מעיה של פרה זו, והיו בהן מתנות. הקבה נותן. לוקח זה לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים. אן המוכר מנכה לו לוקח מן הדמים, שהמנות שם, זה לא מנך לו הקבה (וחז"ל ק"א). ואין הטבח מנכה לו כלום שלם מכר לו את המנות מסתמא (שם ק"א). לקח הימנו במשקל. הליעול כל כן וזקל לו הקבה (שם ק"א). דהשתא דלא זבין ליה (שם ק"א). נותנן לכהן. ונתנו לכהן, שרי הגזל אלו וזכ"ל להשיב (שם ק"א). ומנכה (שם ק"א). ונתנה על זוזי שמינו לו דבר שאינו שלו (שם משנתמהו זכו הכהנים ממתנותיהו והדין על הטבח (שם ק"א). שנו. היכא דלקח הימנו ממשקל, דקמי עתא לוקח לכהן והוא חזר ומנע וזבנה דמי מן הטבח, אלא דמי מן הטבח, ששקל לוקח לעצמו. ששקל לוקח לעצמו, דקני דטבח לא ננע כהן אלו בעל דכריש על כהן, לשיכך זה הלוקח עומן והוא שואל לו הדמים שעל הטבח היה מוטל ליתן (שם ק"א). אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח. הדין של כהן ומחלוקתו ומציעתו אף על הטבח הוא והטבח חזר עליהן אם יש ענין נותן לכהן (שם). והציל את הדבש לתוכו. מפני שהגבגב דמי יקריס (לעיל כ"ב).